

[Helge Mortensen]

Jeg vil gerne starte med at afsløre, at det punkt, vi er mest enige i, er det sidste, nemlig ikrafttrædelsesdatoen, den 1. august 1988.

Det er for den politiske anstændigheds skyld. Dette spørgsmål har så lang tid været undervejs og så lang tid været udskudt, at lokalradio- og -tv-stationer nu har krav på, at man finder en løsning for deres finansiering.

Jeg skal ikke bruge meget taletid på at fortælle, at der har været en laden-stå-til i forhold til lokalradio og -tv i hele firkloverregeringens periode, en laden-stå-til, der i realiteten har flyttet det idégrundlag og det udgangspunkt, vi i sin tid havde med at lave lokalradio og -tv. Det hele er blevet mere kommercialiseret, det er gået over i større og større radio, og problemerne har ændret sig i kraft deraf.

Når nu radio-tv-området, også lokalradio-tv-området, flytter fra Kulturministeriet til Trafikministeriet, er det faktisk udtryk for, at man bevidst tager en retning, hvor det hele er noget andet, er præget af det kommercielle, af det tekniske.

Vi kunne såmænd godt forestille os, at hvis trafik- og kommunikationsministeren på et eller andet tidspunkt fik sæde i Industriministeriet eller i Skatteministeriet, så ville det her område flytte med. Med det her forslag er det godt på vej.

Socialdemokratiet vil altså positivt medvirke til, at vi får en løsning på problemerne nu. Jeg vil sige med det samme, at spørgsmålet om, at reklamefinansiering indgår i forslaget, forholder vi os til på den måde, at det accepterede vi under forhandlingerne i foråret, og det gør vi stadig væk, så af den grund vil vi ikke modarbejde dette lovforslag. Vi accepterer, at reklamen indgår i finansieringsgrundlaget.

Jeg skal komme tilbage til finansierings-spørgsmålene, men sige, at der et par andre elementer i lovforslaget, som gør, at vi i forhold til den endelige afgørelse må tage nogle forbehold.

For det første skal dagbladene have en fortrinsstilling i loven om lokalradio- og -tv-virksomhed i forhold til andre erhvervsvirksomheder. Det er jo det, de er. Konsekvenserne ved forslaget er, at dagbladene inden for en overskuelig tid vil overtage flere og flere og vel til sidst alle de radio- og tv-stationer, som er startet, eller som har lyst til at starte.

Det er ikke sådan, at dagbladene ikke kan medvirke i dag ved lokalradio og -tv. Det kan de. De kan bare ikke have bestemmende indflydelse.

Det lovforslag, som nu foreligger, har en eneste baggrund: at dagbladene skal kradsede penge ind, der er i reklamen i medierne. Her må jeg sige, at det jo ikke er et lovforslag om dagbladsstøtte, vi diskuterer, det er lokalradio og -tv, det vil vi gerne fastholde.

Hvis der er problemer – og det vil jeg ikke afvise – for dagbladenes økonomi, og at det er baggrunden, kunne ministeren jo overveje, om der kunne laves en fond for dagbladene, sådan som ministeren foreslår, at der skal være en fond for lokalradio og -tv.

Med hensyn til, at distriktsbladene ikke kan få tilladelse, vil jeg sige, at hvis dagbladene skal have tilladelse – det ønsker vi ikke, men hvis dette gennemføres – så mener vi anstændigvis også, at distriktsbladene må være med. Ellers vil de dagblade, der får sendetilladelse, hurtigt kvæle ikke alene radio- og tv-stationerne, men også de 241 distriktsblade, og det er de mindste af dem, som er uafhængige af dagspressen. Det vil vi ikke acceptere.

Det andet er, at vi mener, at også lokal-tv må med nu. De har samme krav på løsning af de problemer, der er af finansiell karakter, sikkerhed for fremtiden, og hvad mulighederne er for fremtiden.

Jeg forstår godt det argument, der kan gøre, at man vil afvente TV 2-lovgivningen. Her må jeg sige, at det jo ikke er Socialdemokratiet, der har anvist reklamefinansiering som næsten den eneste mulighed for radio og tv. Det er det ikke, og det vil det ikke blive.

Men regeringen må da også være konsekvent. Når man siger, at det eneste finansieringsgrundlag for lokalradio og -tv er reklamer, så får det nogle konsekvenser for den trykte presse og for TV 2. Det vil det gøre om et halvt år, det vil det gøre om et år, det vil det gøre under alle omstændigheder. Det er et spørgsmål om, hvorvidt regeringen er bange for sin egen politik med hensyn til reklamer i radio og fjernsyn. Så er det i hvert fald på tide, at vi får det at vide. Og hvis ikke den er det, så må man tage konsekvensen og indføre dem både i radio og i tv. Alt andet er urimeligt.

Med hensyn til forslaget om en Lokalradio-fond må jeg tilkendegive, og det er mildt sagt, at